

2016

**STAATSBLAD
VAN DE
REPUBLICK SURINAME**

No. 31

**WET van 29 februari 2016, houdende wijziging van de Wet
Internationale Sancties (S.B. 2014 no. 54)**

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLICK SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat om het toezicht op de naleving van internationale sancties verder aan te scherpen, het noodzakelijk is de Wet Internationale Sancties (S.B. 2014 no. 54) te wijzigen;

Heeft, de Staatsraad gehoord, na goedkeuring door De Nationale Assemblée, bekrachtigd de onderstaande wet:

ARTIKEL I

In de Wet Internationale Sancties (S.B. 2014 no. 54) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- A. Artikel 1 komt te luiden:
Voor de toepassing van het bepaalde bij of krachtens deze wet wordt verstaan onder:
1. President: de President van de Republiek Suriname;
 2. Minister: de Minister van Buitenlandse Zaken in overeenstemming met de Minister die het mede aangaat;
 3. sanctiebesluit: een staatsbesluit als bedoeld in artikel 2 lid 1;

4. sanctieregeling: een beschikking als bedoeld in artikel 2 lid 2;
5. Raad: de Raad Internationale Sancties;
6. dienstverlener: dienstverlener zoals bedoeld in artikel 1 onder a van de Wet Melding Ongebruikelijke Transacties (S.B. 2002 no. 65, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2012 no.133);
7. VN-sanctie comités: de comités als bedoeld in de resoluties 1267, 1988 en 1989 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties;
8. Bevriezingslijsten: de samengestelde lijsten van personen en entiteiten zoals opgesteld en bijgehouden door de VN-sanctie comités.

AA. Na artikel 4 wordt een nieuw artikel 4a toegevoegd, luidende:

Artikel 4a

1. Indien de Minister ter voldoening aan verdragen of bindende besluiten van volkenrechtelijke organisaties als bedoeld in artikel 2, enig besluit betreffende de in de artikelen 3 en 4 genoemde onderwerpen via de diplomatieke weg ontvangt of in kennis wordt gesteld, wordt door hem van dat besluit binnen 3 (drie) werkdagen aan de Raad alsmede aan de daartoe met de uitvoering van bedoeld besluit bevoegde instantie(s) mededeling gedaan onder toezending van een afschrift van dat besluit.
2. Gelijke mededeling als bedoeld in lid 1 van dit artikel wordt door de Minister aan de Procureur-generaal gedaan binnen de daarin genoemde termijn.

B. Artikel 5 komt te luiden:

1. Er is een Raad Internationale Sancties. De Raad is rechtspersoon.
2. De Raad bestaat uit vijf leden, waarbij elk een vertegenwoordiger van:
 - a. de Centrale Bank van Suriname;
 - b. het Meldpunt Ongebruikelijke Transacties;
 - c. het Openbaar Ministerie;
 - d. het Bureau Nationale Veiligheid en
 - e. het Ministerie van Buitenlandse Zaken.
3. De leden van de Raad worden door de President benoemd voor een zittingsperiode van drie jaren. De leden zijn na ommekomst van deze periode herbenoembaar voor maximaal twee zittingstermijnen.
4. De vertegenwoordiger van het Openbaar Ministerie is voorzitter van de Raad. De overige bestuursfuncties van de Raad worden in onderling overleg vastgesteld.
5. Aan het lidmaatschap van de Raad is er een schadeloosstelling verbonden, welke bij resolutie wordt vastgesteld.
6. Het boekjaar van de Raad valt samen met het kalenderjaar.
7. De financiële middelen van de Raad worden verkregen uit de begroting van het ministerie van Buitenlandse Zaken.
8. Aan de Raad wordt er een secretariaat toegevoegd. De Raad stelt verder haar huishoudelijk reglement en werkzaamheden onderling vast.
9. De Raad mag deskundigen aantrekken voor bijstand en advies.
10. De Minister stelt bij beschikking een integriteitscode ten behoeve van de Raad vast.

Na artikel 5 worden er vijf nieuwe artikelen 5a, 5b, 5c, 5d en 5e toegevoegd, luidende als volgt:

Artikel 5a

1. Een lid van de Raad legt zijn functie neer middels een schriftelijke kennisgeving aan de President, met inachtneming van een opzegtermijn van drie maanden.
2. De President ontslaat een lid van de Raad uit diens functie als degene:
 - a. onbekwaam blijkt om diens taken en verantwoordelijkheden als lid van de Raad uit te voeren;
 - b. door wiens gedragingen de Raad in opspraak wordt gebracht;
 - c. tot een onherroepelijke straf is veroordeeld wegens het plegen van een strafbaar feit;
 - d. handelingen pleegt in strijd met het bij of krachtens deze wet bepaalde;
 - e. niet meer deel uitmaakt van het orgaan dat hij vertegenwoordigt.

Artikel 5b

1. De Raad heeft als algemene taak het houden van toezicht op alle dienstverleners betreffende de naleving van het bij of krachtens deze wet bepaalde en krijgt ter zake daarvan van de minister afschriften van besluiten krachtens artikel 2.
2. De Raad is belast met de bekendmaking binnen 5 (vijf) werkdagen op digitale wijze van de bevroezingslijsten en van alle wijzigingen van deze lijsten en doet ter zake publicatie op haar website.
3. De Raad is bevoegd ter zake de toepassing van het bepaalde in lid 1 van dit artikel over te gaan tot het uitvaardigen van richtlijnen naar alle dienstverleners toe.
4. De richtlijnen door de Raad uitgevaardigd dienen onverwijld en stipt opgevolgd te worden door de dienstverleners.

5. De Raad kan aan de dienstverlener die niet of niet tijdig voldoet aan de verplichtingen als bedoeld in lid 3 van dit artikel een last onder dwangsom opleggen. Voor het opleggen van een last onder dwangsom wordt niet gekozen, indien het gelaedeerde belang zich daartegen verzet.
6. De dwangsom bedraagt ten hoogste één miljoen SRD per dag. De Raad kan een krachtens dit artikel opgelegde dwangsom, alsmede de kosten van invordering bij dwangbevel invorderen.
7. Het dwangbevel wordt op kosten van de overtreder bij deurwaardersexploot betekend en levert een executoriale titel op in de zin van het Tweede Boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.
8. De Raad stort de geïnde dwangsommen en de kosten van invordering in de staatskas.

Artikel 5c

1. De Raad is voor de uitoefening van haar taken bevoegd om:
 - a. alle inlichtingen in te winnen, die redelijkerwijs geacht kunnen worden nodig te zijn. De inlichtingen worden schriftelijk opgevraagd;
 - b. voor zover er daartoe aanleiding bestaat inzage te verkrijgen van alle gegevens die van belang kunnen zijn voor de uitvoering van het toezicht, zoals boeken, bescheiden, documenten en andere informatiedragers die in het bezit zijn of onder beheer zijn van elke bestuurder, directeur, commissaris, externe accountant of werknemer van een bedrijf. Onder het verlenen van inzage wordt tevens het kopiëren van gegevens begrepen.
2. Een ieder is verplicht om aan de Raad medewerking te verlenen die redelijkerwijs nodig is bij de uitoefening van diens taken en bevoegdheden. Bij het verlenen van medewerking is een ieder gehouden de richtlijnen van de Raad te volgen.

Artikel 5d

1. De Raad is bevoegd om, op verzoek van een persoon of entiteit of diens gemachtigde, die op de bevrozingslijst voorkomt, toegang tot diens bevroren tegoeden of middelen te verlenen uitsluitend in de volgende gevallen voor:
 - a. de verrichting van noodzakelijke uitgaven voor levensonderhoud, medische behandeling, de nakoming van langlopende financiële verplichtingen of de betaling van huur, nutsvoorzieningen en verzekeringspremies;
 - b. de betaling van redelijke honoraria en vergoedingen voor ontvangen rechtsbijstand;
 - c. de ontvangst van gerestitueerde betalingen in verband met de verlening van rechtsbijstand;
 - d. de betaling van vergoedingen voor het bewaren of onderhouden van bevroren fondsen of andere middelen.
2. De toegang tot de bevroren tegoeden of middelen wordt slechts verleend met goedkeuring van de Minister ter verrichting van buitengewone uitgaven. Indien de Minister voornemens is een zodanige goedkeuring te verlenen, laat hij daarvan mededeling doen aan de VN-sanctie comités. De Minister verleent zijn goedkeuring slechts met uitdrukkelijke instemming van de VN-sanctie comités.

Artikel 5e

1. Jaarlijks brengt de Raad verslag uit van haar werkzaamheden aan de Minister, van welk verslag afschrift wordt verzonden aan de Minister van Justitie en Politie en de Minister van Financiën.
2. Jaarlijks presenteert de Raad aan de Minister een document, waarin haar voornemens voor het komend jaar zijn opgenomen, van welk document afschrift wordt verzonden aan de Minister van Justitie en Politie en de Minister van Financiën.
3. Met het toezicht op de werkzaamheden van de Raad is belast de Minister.

D. Artikel 6 komt te luiden:

1. Degene die bezwaar heeft tegen een besluit dat tegen hem door de Raad is genomen, kan daartegen binnen 30 (dertig) dagen nadat het besluit aan hem kenbaar is gemaakt, schriftelijk bezwaar maken bij de Raad.
2. Het bezwaar wordt ingediend middels een met redenen omkleed bezwaarschrift.

E. Na artikel 6 worden drie nieuwe artikelen 6a, 6b en 6c toegevoegd luidende als volgt:

Artikel 6a

1. De Raad neemt binnen 15 (vijftien) dagen na ontvangst van het bezwaarschrift een met redenen omkleed besluit.
2. Het besluit wordt aan de belanghebbende bekendgemaakt middels deurwaardersexploit.

Artikel 6b

1. Tegen een besluit genomen door de Raad kan de belanghebbende binnen 30 (dertig) dagen na ontvangst van het besluit, administratief beroep instellen bij de President.
2. Het administratief beroep wordt ingesteld middels een met redenen omkleed beroepschrift.
3. De President neemt binnen 30 (dertig) dagen na ontvangst van het beroepschrift een met redenen omkleed besluit. Het besluit wordt aan de belanghebbende schriftelijk bekendgemaakt.

Artikel 6c

1. Een ieder die rechtstreeks in zijn belang is getroffen door een besluit als bedoeld in artikel 6a en in artikel 6b kan binnen 60 (zestig) dagen na ontvangst van de kennisgeving van het besluit de kantonrechter adiëren.

2. Indien de uitspraak van kantonrechter strekt tot gehele of gedeeltelijke vernietiging van een besluit waartegen in beroep is gekomen, voorziet de Raad voor zover nodig, opnieuw in de zaak met inachtneming van voornoemde uitspraak.
3. De bepalingen uit het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering zijn van overeenkomstige toepassing.

7. Artikel 7 komt te luiden:

1. Opzettelijke overtreding van bij of krachtens deze wet gegeven verboden en voorschriften wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren en geldboete van de vijfde categorie.
2. De rechter kan in geval van veroordeling tot gevangenisstraf tevens de openbaarmaking van zijn uitspraak gelasten.
3. De feiten strafbaar gesteld in lid 1 worden beschouwd als misdrijven.

3. Na artikel 7 worden er drie nieuwe artikelen 7a, 7b en 7c toegevoegd luidende als volgt:

Artikel 7a

1. Niet-opzettelijke overtreding van bij of krachtens deze wet gegeven verboden en voorschriften, alsmede het niet voldoen aan de verplichting bedoeld in artikel 5c lid 2, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een jaar of met geldboete van de derde categorie.
2. Ingeval van veroordeling tot hechtenis kan de rechter tevens de openbaarmaking van zijn uitspraak gelasten.
3. De feiten, strafbaar gesteld in lid 1 worden beschouwd als overtredingen.

Artikel 7b

Alle dienstverleners zijn verplicht alle maatregelen te nemen welke redelijkerwijs van hen kunnen worden geëist ter voorkoming van feiten, strafbaar gesteld bij of krachtens deze wet.

Artikel 7c

1. Indien de Raad bij de uitoefening van zijn toezichthoudende taken feiten ontdekt die duiden op overtreding van enig bij of krachtens deze wet gegeven verboden of voorschriften, dan wel aan hem geen medewerking is verleend als bedoeld in artikel 5c lid 2, wordt daarvan door hem onmiddellijk aan de Procureur-generaal verslag gedaan.
2. Onverminderd het bepaalde in lid 1 treedt de Procureur-generaal ambtshalve op in alle gevallen waarin door hem een overtreding is geconstateerd van het bij of krachtens deze wet bepaalde.

ARTIKEL II

1. Deze wet wordt in het Staatsblad van de Republiek Suriname afgekondigd.
2. Zij treedt inwerking met ingang van de dag volgende op die van haar afkondiging.
3. De Ministers van Justitie en Politie, van Buitenlandse Zaken en van Financiën zijn belast met de uitvoering van deze wet.

Gegeven te Paramaribo, de 29ste februari 2016,

DESIRÉ D. BOUTERSE

Uitgegeven te Paramaribo, de 3e maart 2016
De Minister van Binnenlandse Zaken,

M.F. NOERSALIM

WET van 29 februari 2016, houdende wijziging van de Wet Internationale Sancties (S.B. 2014 no. 54)

MEMORIE VAN TOELICHTING

Door de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties worden er sanctieregimes ingesteld door het aannemen van resoluties, die hun grondslag vinden in Hoofdstuk VII van het handvest van de Verenigde Naties. In dergelijke resoluties wordt bepaald welke type sancties (bijvoorbeeld embargo's, verbod van vrij verkeer van personen, bevrozing van tegoeden) van toepassing zijn op een specifiek aan te wijzen categorie van personen of gebiedsdeel of land die daarvoor in aanmerking komt. Teneinde erop toe te zien dat de uitvoering van de sancties, gedefinieerd in de resoluties van de Verenigde Naties worden uitgevoerd zijn er VN-sanctie comités opgericht op basis van resoluties 1267, 1988 en 1989 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties.

De sanctieregimes zoals vervat in diverse resoluties van de Verenigde Naties verplichten lidstaten om een scala van sancties op te leggen aan terroristische organisaties zoals Al-Qaida, de Taliban van Afghanistan en daaraan gelieerde organisaties en personen. Ingevolge artikel 2 lid 1 van de wet bestaat de mogelijkheid om bij staatsbesluit, ter voldoening aan verdragen of bindende besluiten van volkenrechtelijke organisaties met betrekking tot de handhaving of het herstel van de internationale vrede en veiligheid of de bevordering van de internationale rechtsorde, nadere regels worden vastgesteld. In artikel 3 van de wet wordt nader geconcretiseerd dat de bedoelde regels kunnen betreffen goederen- en dienstenverkeer, financieel verkeer, scheepvaart, luchtvaart, wegverkeer, post en de telecommunicatie.

In artikel 4a is de procedure aangegeven die doorlopen moet worden. De Minister ontvangt de besluiten als bedoeld in artikel 2 via de diplomatieke weg. Van dat besluit wordt door de Minister binnen 3 (drie) werkdagen mededeling gedaan aan de uitvoerende instanties middels toezending van een afschrift van bedoelde besluiten. De uitvoerende instanties zullen onmiddellijk de noodzakelijke acties moeten ondernemen.

Voor zover het bijvoorbeeld gaat om een besluit tot het bevrozen van tegoeden zal onmiddellijk door de Regering een staatsbesluit moeten worden uitgevaardigd. Het is van belang dat die mededeling ook wordt gedaan aan de Raad gelet op zijn toezichhoudende taak en in het kader van de vervolging ook aan de Procureur-generaal.

Door de VN-sanctie comités is er een bevrozingslijst samengesteld van personen en entiteiten die betrokken zijn bij het plegen van één of meer misdrijven of bij misdrijven ter voorbereiding of vergemakkelijking van één of meer terroristische misdrijven. Tegen de personen en entiteiten die op deze bevrozingslijst voorkomen gelden er internationale sancties. Deze internationale sancties, zijn zoals reeds eerder is vermeld, opgenomen in een reeks van resoluties van de Verenigde Naties die als dwingende verplichtingen gelden voor alle lidlanden. Met andere woorden de internationale sancties dienen op nationaal niveau te worden geïmplementeerd en wel op zodanige wijze dat verzekerd kan worden dat de fondsen en vermogensbestanddelen die toekomen aan de personen en entiteiten die op de bevrozingslijst voorkomen onmiddellijk worden bevroren. Ook op Suriname rust voornoemde verplichting en wordt krachtens de thans voorgestelde wetswijziging een Raad Internationale Sancties in het leven geroepen.

De Raad wordt uitgerust met specifieke taken en bevoegdheden. De Raad zal als toezichthouder functioneren voor wat betreft de implementatie van de internationale sancties op nationaal niveau. De Raad heeft als algemene taak het houden van toezicht op alle dienstverleners betreffende de naleving van het bij of krachtens deze wet bepaalde. De leden van de Raad worden door de President benoemd en ontslagen.

Om als lid van de Raad benoemd te worden is het vereist dat de desbetreffende vertegenwoordiger op senior niveau dient te functioneren en daarnaast bekwaam dient te zijn op nationaal en internationaal niveau betreffende Anti Money Laundering (AML) en Counter Financing of Terrorism (CFT). Voorts worden als aanvulling voor het lidmaatschap vereist dat betrokkene van onbesproken gedrag moet zijn, een integriteitstest alsmede een antecedenten- en

milieuonderzoek moet ondergaan. De zittingsduur is gesteld op drie jaren met de mogelijkheid van herbenoeming. Teneinde de Raad effectief te kunnen laten functioneren zijn er ook toezichtbevoegdheden geregeld in artikel 5c. In een concreet geval waarin de toezichthouder gebruikt wenst te maken van zijn toezichtbevoegdheden bestaat de verplichting voor een ieder om zijn of haar medewerking hiertoe te verlenen. Mocht er toch sprake zijn van onwilligheid om zijn of haar medewerking te verlenen, dan bestaat ingevolge artikel 5b lid 5 de mogelijkheid voor de toezichthouder om een bestuurlijke sanctie, te weten een last onder dwangsom op te leggen. Deze administratieve sanctie heeft het karakter van herstelsanctie en beoogt de overtreder te bewegen om de overtreding te herstellen. De last onder dwangsom omschrijft enerzijds de te nemen herstelmaatregelen en anderzijds de termijn gedurende welke de overtreder de last kan uitvoeren zonder dat een dwangsom wordt verbeurd.

Het bepaalde in artikel 5d betreft een voorziening waarbij de mogelijkheid bestaat om toegang tot bevroren tegoeden of middelen te verkrijgen. De Raad heeft de bevoegdheid om, in de gevallen genoemd onder artikel 5d lid 1 onder a tot en met d, de toegang tot de bevroren tegoeden of middelen te verlenen. Deze voorziening in artikel 5d houdt verband met het feit dat ingevolge VN-resolutie 1452 (2002) zoals gewijzigd bij resolutie 1735 (2006), de VN-veiligheidsraad besloten heeft dat de bevroeringsmaatregel niet van toepassing is op tegoeden en andere financiële activa die door een desbetreffende lidstaat aangemerkt worden als uitgaven die noodzakelijk zijn voor het doen van betalingen voor voedsel, huur of hypotheeklasten, geneesmiddelen of geneeskundige behandelingen, belastingen, verzekeringpremies of openbare nutsvoorzieningen, of uitsluitend voor de betaling van redelijke honoraria en vergoeding van gemaakte kosten in verband met de verlening van juridische diensten, of honoraria of kosten voor alleen het houden of beheren van bevroren tegoeden of andere financiële activa.

Ingevolge het bepaalde in artikel 5d lid 2 bestaat de mogelijkheid om de toegang tot bevroren tegoeden of middelen te verkrijgen voor het

verrichten van buitengewone uitgaven. Tot buitengewone uitgaven worden gerekend alle andere uitgaven die niet vallen onder de opsomming van artikel 5d lid 1 onder a tot en met d. De Raad kan de toegang tot de bevroren tegoeden of middelen alleen verlenen na ontvangen goedkeuring van de Minister. Indien de Minister voornemens is een zodanige goedkeuring te verlenen, laat hij daarvan mededeling doen aan de VN-sanctie comités. De Minister verleent zijn goedkeuring slechts met uitdrukkelijke instemming van de VN-sanctie comités. Met de toepassing van het bepaalde in artikel 5d kan degene tegen wie een dergelijke bevroeringsmaatregel is getroffen een ontheffingsverzoek indienen bij de Raad. Het verzoek kan door de betrokkene zelf worden gedaan, voor zover hij of zij zelf daartoe in staat is of door een derde die door hem of haar is aangewezen als gemachtigde. In het laatste geval wordt gedacht aan een raadsman. Ingevolge het bepaalde in artikel 5e is de Minister van Buitenlandse Zaken belast met het toezicht op de werkzaamheden van de Raad. In dit kader biedt de Raad dan ook op de eerste plaats een verslag met betrekking tot haar werkzaamheden aan de Minister van Buitenlandse Zaken. Zij biedt eveneens een document aan de Minister van Buitenlandse Zaken met betrekking tot haar voornemens voor het komend jaar.

In verband met de rechtszekerheid is in de artikelen 6a en 6b voorzien in een administratieve bezwaar- en beroepsprocedure. In artikel 6 lid 1 wordt bepaald op welke wijze bezwaar aanhangig wordt gemaakt bij de Raad. Dat geschiedt door indiening van het bezwaarschrift bij de Raad die het besluit genomen heeft. Hiermee is een belangrijk aspect van deze procedure benadrukt, te weten dat van heroverweging door het beslissende orgaan. Het bezwaar moet echter wel altijd schriftelijk worden ingediend en met redenen worden omkleed (artikel 6 lid 2). Met de opgaven van duidelijke redenen zal het bezwaar eerder gegrond zijn. Verder is in dit artikel een redelijk termijn van dertig dagen opgenomen waarbinnen het bezwaar kan worden ingediend. Eveneens is een redelijk termijn van vijftien dagen opgenomen waarbinnen op het bezwaar moet worden beslist. Er wordt vanuit gegaan dat de Raad

binnen deze periode kan beslissen op het bezwaar. Het besluit op het bezwaarschrift moet altijd zijn gemotiveerd, in het bijzonder als het bezwaar wordt afgewezen (artikel 6a lid 2). Belanghebbenden moeten kunnen uitmaken waarom de aangevoerde bezwaren zijn verworpen. Dit is van belang voor een eventuele vervolgprocedure. Immers, zonder motivering is het moeilijk voor een belanghebbende om in beroep te gaan. In artikel 6a lid 3 is aangegeven hoe de bekendmaking van het besluit moet geschieden. Het is van eminent belang dat de indiener van het bezwaarschrift het besluit ontvangt.

Artikel 6b geeft een regeling ter zake het administratief beroep. Administratief beroep kenmerkt zich in tegenstelling tot bezwaar er door dat het beroep moet worden gedaan bij een hoger orgaan, dus niet bij hetzelfde orgaan dat het besluit heeft genomen. Tegen besluiten genomen door de Raad kan administratief beroep worden aangetekend bij de President.

Verder gelden dezelfde vereisten als bij een bezwaarschrift. Het beroep moet schriftelijk en binnen bepaalde termijn worden ingediend om ontvankelijk te zijn; het beroepschrift dient ook duidelijk gemotiveerd te zijn. Deze bepaling is ook in overeenstemming met de bepalingen voor bezwaar. Echter heeft het horen bij administratief beroep een andere werking omdat het hierbij gaat om een hoger orgaan dat eerder niet betrokken was bij de besluitvorming.

Conform het bepaalde in artikel 6c bestaat de mogelijkheid om de rechter te adiëren. Een ieder die rechtstreeks in zijn belang is getroffen door een krachtens deze wet genomen besluit kan, binnen twee maanden na ontvangst van die kennisgeving van de toezichthouder betreffende het besluit de kantonrechter adiëren. In het algemeen geldt dat, wanneer in één regeling twee procedures zijn opengesteld (artikel 6a en 6b voor administratieve procedure en artikel 6c adiëren van de kantonrechter), de ene slechts kan worden gevolgd wanneer de andere reeds is doorlopen. Het ligt dus in de bedoeling dat degene die rechtstreeks in zijn belang is getroffen door een bij of krachtens deze wet genomen besluit door de Raad pas de kantonrechter kan adiëren nadat hij of zij de bezwaar en beroepsprocedure heeft uitgeput.

Artikel 7 oud is vervangen, hetgeen betekent dat het regiem van de Wet Economische Delicten niet meer van toepassing is op overtredingen van voorschriften strafbaar gesteld bij of krachtens artikel 2 lid 1 van deze wet. Thans wordt met het opnemen van twee nieuwe artikelen 7 en 7a expliciet vastgesteld respectievelijk de opzettelijke en de niet opzettelijke overtreding van de voorschriften strafbaar gesteld bij of krachtens deze wet. Met voorschriften krachtens deze wet wordt bedoeld een sanctiebesluit die ingevolge artikel 2 lid 1 van deze wet kan worden geslagen ter voldoening aan verdragen of bindende besluiten van volkenrechtelijke organisaties met betrekking tot de handhaving of het herstel van de internationale vrede en veiligheid of bevordering van de internationale rechtsorde. Bij opzettelijke overtreding (artikel 7) geldt er een maximum gevangenisstraf van vijftien jaren en een geldboete van de vijfde categorie. De boete van de vijfde categorie is gesteld op een bedrag van ten hoogste honderduizend SRD. Bij niet opzettelijke overtreding wordt gedacht aan de laagste gradatie van schuld, waarbij een dienstverlener enkel onachtzaamheid of nalatigheid kan worden verweten, en op basis daarvan geldt er een hechtenis van ten hoogste één jaar of een geldboete van de derde categorie. De boete van de derde categorie is gesteld op een bedrag van ten hoogste vijftientwintig duizend SRD.

In artikel 7b is er een algemene verplichting opgenomen voor dienstverleners om alle maatregelen te nemen welke redelijkerwijs van hem kan worden verlangd ter voorkoming van feiten strafbaar gesteld bij of krachtens deze wet.

In artikel 7c is uitdrukkelijk bepaald, dat indien de Raad bij de uitoefening van zijn toezichthoudende taken feiten ontdekt die duiden op overtreding van enig bij of krachtens deze wet gegeven verboden of voorschriften, dan wel aan hem geen medewerking is verleend als bedoeld in artikel 5c lid 2, daarvan door hem onmiddellijk aan de Procureur-generaal verslag wordt gedaan. Het betreft in deze strafbare feiten, die door de Raad worden geconstateerd. In dit geval zal de Procureur-generaal onmiddellijk moeten optreden. Daarnaast heeft de

Procureur-generaal ambtshalve die bevoegdheid in alle gevallen waarin hij een overtreding heeft geconstateerd van het bepaalde bij of krachtens deze wet.

Paramaribo, 29 februari 2016,

DESIRÉ D. BOUTERSE